

de lige saa godt bruge de Færger, de har nu; de ved, paa hvilke Tider Færgerne gaar, og de ved, paa hvilken Tid de skal komme for at komme med; de vilde ikke have mindste Fordel af Broen, hvis de skulde betale, hver Gang de skulde over. Jeg tror ikke, de vilde være det ærede Medlem særlig taknemmelige, hvis han kunde faa gennemført en Afgift for hver, der skal passere Broen. Jeg synes ogsaa, at det at betale Bompeng, naar man skal færdes over en Bro eller henad et Stykke Landevej, er en lidt forældet Foranstaltning, en noget gammeldags Historie, og det synes jeg ikke, man skulde have knyttet til Lille Bælts Broen. Jeg føler mig ogsaa ganske overbevist om, at hvis man fik indført den Ordning, at der skulde betales for hver Gang, et Køretojskuld over Broen, vilde det ikke være ret længe, inden man fra Motorfolkenes Side vilde rejse en saa vældig Opposition mod dette Forhold, at man ikke vilde være i Stand til at opretholde det.

Der kan naturligvis ikke være Tale om at dække Udgifterne ved Færdselsbroen af den nuværende Motorafgift. Den dækker jo ikke paa langt nær det Vejslid, som Automobilerne nu forårsager. Vejle Amts Vej-udgifter var i 1913—14 300 000 Kr., men de er for indeværende Finansaar budgetteret til 1 333 000 Kr. Den Motorafgift, som Amtet regner med at faa, er derimod kun 450 000 Kr. Der er saaledes et stort udækket Beløb af Udgifterne ved det Slid, som Automobilerne forårsager. Dertil kommer, at Bilerne paafører Privatbanerne en Konkurrence og deraf følgende Underskud, som Amts-, By- og Sognekommunerne maa betale. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde i sin Ordførelse, at Banerne maa konkurrere. Ja, det maa de, men saa maa Bilerne ogsaa helt og fuldt betale det Slid, som de paafører Vejene og Broerne.

Ude i Amterne og Kommunerne venter man med Længsel paa at faa Forslag frem i Henhold til den Betænkning, som for nylig er afgivet af den nedsatte Kommission, om Ændring af Automobilskatten og Reglerne for Motorkøretøjer i det hele taget. Jeg haaber, at det ikke skal være for længe, inden den højtærede Trafikminister fremsætter Forslag herom. Hvis det kommer hurtigt, er det jo muligt, at Spørgsmaalet om Afgiften for Færdsel paa Lille Bælts Broen og om Dækning af Udgifterne ved Færdselsbroens Bygning kan tages med ind under Behandlingen af de Motorafgifter, der i det hele taget skal være Tale om i Fremtiden, men saa maa det ske hurtigt. Det Lovforslag, som her foreligger, maa have en hurtig

Behandling, saaledes at vi allerede i denne Rigsdagssamling kan faa en Afgørelse af, om vi skal have Færdselsbro eller ikke. Faar vi ikke Færdselsbroen, maa der tages fat paa hurtigst muligt at faa fremmet Arbejdet med Bygningen af Jernbanebroen.

Viggo Hansen: Jeg skal ikke sinke det høje Tings Tid med lange Udviklinger over dette Lovforslag, jeg vil kun gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger derom. I Bemærkningerne, som ledsager Lovforslaget, ser man, at det Udvalg, som i sin Tid var nedsat af Rigsdagen i Anledning af Jernbanebroen over Lille Bælt, stillede den absolutte Fordring, at Rentabiliteten maatte være i Orden. Jeg tillader mig at forespørge den højtærede Trafikminister, om denne i 1924 stillede Fordring har nogen rimelig Udsigt til under den nuværende økonomiske Situation at kunne opretholdes. Skulde Ministeren være af den Opfattelse, at Forholdene ligger saaledes, at det er forsvareligt at fremme disse kostbare Arbejder, hvad man jo maa formene, maa jeg anbefale, at man gør Skridtet fuldt ud og tager den kombinerede Jernbanebro. At det ikke er rigtigt, at Udgifterne til Færdselsbroen skal dækkes af en ensidig Gummiskat, synes der jo at være stor Enighed om. Ved en rimelig Broafgift vil man opnaa den mest retfærdige Fordeling af Udgifterne, da Broen jo vil blive anvendt ogsaa til al mulig anden Færdsel end Automobiltrafik. For øvrigt maa jeg sige, at jeg i denne Sag er af samme Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen forleden udtrykte her: at man burde udskyde hele dette Projekt til bedre Tider.

Sundbo: Under disse interessante Forhandlinger har jeg forgæves spejdet efter en Begrundelse for, at denne Bro kunde gavne Landets Økonomi og Erhvervsliv. Der har ganske vist lydt mange pæne Talemaader om, at den var i Overensstemmelse med Friheden og Fremskridtet og Udviklingens Lov og Fremtidens Krav. Men det er jo saadanne letkøbte Talemaader, som ogsaa lyder, naar f. Eks. den højtærede Sundhedsminister forbyder Dansen i Anledning af Influenzaen; saa er Friheden og Fremskridtet og Udviklingens Lov og Fremtidens Krav altid paa Trapperne. Det er særlig de ærede konservative Ordførere, der har holdt sig til Friheden og Fremskridtet, i Særdeleshed det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og det ærede Medlem Hr. Ulrich. Jeg ved ikke, hvorfor konservative Medlemmer altid taler saa meget om